

בפני: כב' השופטת ורדה וירט-ליבנה

בעניין:

1. בת-חן שחר ת.ז. [REDACTED]
 2. יעל ברום ת.ז. [REDACTED]
 3. גבי גלזר ת.ז. [REDACTED]
- באמצעות משורד עו"ד יחזנתן י. קלינגר
מרח' ביליור 6, תל אביב
טל' 0774701695 פקסי 052-3436436

המערערות

- נגד -

1. עיריית שדרות
ע"י ב"כ עורך דין בנימין סעדון
מרח' כיכר הנשיא 1, עיריית שדרות, שדרות
טל' 08-6620202 פקסי 08-6620212
2. הסתדרות העובדים החדשה
3. מרכז השלטון המקומי
ע"י ב"כ עו"ד זן לפיזור ואח'
טל' 03-6124567 פקסי 03-6124568

המשיבים

השלמת טיעון מטעם המשיבה 1

העירייה תודיע כי הנה מצטרפת לאמור מטעם השלטון המקומי ומתכבדת אף היא להשלים את טיעוניה כדלקמן:

עיקר טענותיהן של המערערות כנגד החלטת בית דין קמא לפיהן:

1. דחה הוא את הבקשה שלחן מחמת שיהוי.
2. רישום ידני של הנוכחות לידו, מהווה שינוי מצב קיים.
3. לטענתן הנזק שייגרם להן הנו בלתי הפיך כשמנגד לא ייגרם לעירייה נזק ממשי.
4. מסקנתן של המערערות: משמעות החלטות בית הדין הנה כי פרטיותן של המערערות תפגע ע"י השפלתן וחיובן ליתן טביעת אצבע.

העירייה טוענת מנגד:

5. כי מסקנת המערערות, הקדימה את המאוחר. בית דין קמא, טרם אמר את דברו באשר לסוגיית הפגיעה בפרטיות בהתייחס למתן טביעת האצבע ולכן אין עם כל הכבוד לבית דין נכבד זה, לדון בסוגיה זאת, עת טרם הכריע בה בית דין קמא, על סמך שמיעת עדויות של מומחים וקביעות ממצאים, בהתאם.

6. לפיכך, כל שיש לדון אינו אלא בשאלה, האם יש לתת צו מניעה או שמא לא.
7. כאשר העירייה, תבקש לאמץ את החלטת ביי"ד קמא בדיוק בשל הנימוקים אותם תוקפות המערערות:
- 7.1. לא ניתן לתקוף את החלטת העירייה למעלה מחצי שנה לאחר יישומה בפועל, כאשר חודש בחודשו, לא מקבלות המערערות את שכרן במלואו אלא רק את התנאים הנילווים כמו, דמי השתלמות, חופשת מחלה, חופשה שנתית, חגים וחופשות מרוכזות.
- 7.2. הרישום הידני של הנוכחות, נוגד את מסגרת יחסי העבודה ברשות, קבלת אפשרות זאת, כמוה, כמתן פסק דין לטובת המערערות בשלב המקדמי של החליך בו טרם התבררו כלל העובדות הדרושות. מהלך אשר יכול וגם עובדים רבים אחרים ירצו לכצעו והעירייה לא תוכל להפלות ביניהם.
- 7.3. לא זאת אף זאת, שלאחר חזירות עם וועד העובדים, בה הבינו את חשיבותו של השעון החדש לצורך אימות נוכחות העובדים בעירייה ומניעת תרמית במקום העבודה, הסכימו הם להצבת השעון והחתמת העובדים באמצעותו על הגעתן לעבודה ובכך אף מילאה העירייה את חובתה לפי סעיף 82 לחוקת העבודה.
8. באשר לנוק שייגרם לעירייה המדובר בנוק ממשי ביותר, שכן רק בגלל הנוקים שהיו לעירייה עד כה, הוחלף השעון חקודם בשעון הנוכחי, שעון שרק באמצעותו, יכולה העירייה לוודא כי מי שחתם עליו, הוא באמת מי שהוא...

למסקנת המערערות באשר לפגיעה בפרטיותן, הטען העירייה, בשלב זה, למען הזהירות :

9. כי היא אינה מנהלת כל מאגר ביומטרי.
10. כי היא אינה שומרת אצלה כל העתק / צילום של טביעות האצבע של מי מבין עובדיה.
11. ולפיכך, ככל שהמערערות חושבות / טוענות אחרת, אזי עליהן נטל הראיה להוכיח זאת!!!
12. כי, בכל מקרה, פרטיות העובדים נפגעת, ככל שהיא נפגעת, במידה ח- "בטלה בשישים", ביחס לפגיעה, כביכול בפרטיות העובד, עת מתקבל הוא לעבודה במקום העבודה.

העירייה אינה מנהלת מאגר ביומטרי

13. בניגוד לפעולה המתבצעת בחדרי החקירות במשטרה בהם מוחתמת אצבעו של החשוד בדיו שחורח והופכת בין רגע לטביעת האצבע של החשוד, הפעולה המתבצעת על גבי שעון הנוכחות, אינה אלא צילום של טביעת האצבע, החופך באותו הרגע בו נוצר הצילום למספר בינארי בן 128 ספרות, אשר משויך לאותו עובד ספציפי (להלן - המספר הבינארי).
14. ולכן, בניגוד למשטרה, בה מצוי "מאגר של טביעות אצבע", אין בעירייה כל מאגר שכזה.
15. ולמעשה אין בעולם כל מאגר של טביעות אצבע של עובדי עיריית שדרות.
16. כל שיש, אינו אלא "מאגר מספרים בינאריים", המשוייכים לעובדי העירייה, אשר נמצא בחוות שרתים אי שם...

17. ככל שהמערערות חושבות אחרת, הרי שעליהן נטל הראייה, להוכיח כי העירייה מנחלת מאגר של טביעות אצבע של עובדיה.
18. ואולם, כל עוד הדבר לא נעשה, אזי לא הרימו הן את נטל ההוכחה הדרוש ודי בכך כדי לדחות את בקשתן.

פגיעה בפרטיות, האמנם???

19. כאשר המערערות התקבלו לעבודה בעירייה, אזי הן כמו גם שאר העובדים מילאו, מרצונן הטוב והחופשי "כרטיס עובד", כרטיס המכונה טופס 101 אשר ניתן להורדה מהאינטרנט.
20. במסגרת זאת מילאו המערערות, בין היתר את הפרטים הבאים: מסי חשבון בנק, מסי ת.ז., תאריך עליה, תאריך לידה, כתובת, מצב משפחתי, שם קופת חולים, פרטי ילדיהם, משכורת נוספת: פרטים על בן חזוג, ת.ז., תאריך לידה, תאריך עליה, עובד / לא עובד, פטור או זיכוי ממס מהסיבות הבאות, אני נכה 100%, בגין ב/בת זוגי המתגורר עימי ואין ל/לה הכנסה בגין משפחה חד הורית ועוד.
21. העירייה תטען, כי בחשיפת העובדים את הפרטים הנ"ל, יש פגיעה רבה הרבה יותר בפרטיות העובדים, מאשר צילום טביעת אצבע שלהם לצורך אימות נוכחותם בעבודה.
22. פרטים אלו, נשמרים בסך הכול בתיקייה הנמצאת בארון משרדי במחלקת משאבי אנוש בעירייה.
23. הנגישות לפרטים אלו, הרבה יותר קלה ופשוטה מאשר לנגישות למספר הבינארי המשקף את טביעת האצבע שלהם, אשר הינה בלתי אפשרית.
24. אך, ולמרות זאת, העובד נותן את הפרטים מרצונו הטוב והחופשי.
25. והמערערות, לא מיחו עת נכנסו לעבודתם בעירייה, ונתנו את מלוא הפרטים, למרות הפגיעה שיש בכך בפרטיותן ולמרות שהאפשרות שהמידע עליהן, יגיע בקלות (באופן יחסי) לידי מי שיחפוץ בחשיפת מידע זה.
26. לפיכך, תטען העירייה שיש לחתייחס לצילום "טביעת האצבע", בפרופורציה הנוכח וכלל שיש בכך פגיעה בפרטיות, הרי שהמדובר בפגיעה זניחה ומידתית בנסיבות העניין.
27. זאת ועוד, המערערות, ידידת בית המשפט וההסתדרות, לא העלו כל פתרון שיהיה בו כדי למגר את התופעה של חתמות כפולות של עובדים עבור חבריהם העובדים, תופעה שאך בשלה הוחלף שעון הנוכחות.

לסיכום

28. בית דין קמא, טרם אמר את דברו באשר למשמעות נתינת טביעת האצבע כאמצעי לבדיקת חנוכות במקום העבודה ולפיכך, בשלב זה, אין מקום לדון בסוגיה זאת.
29. למען הזהירות, המשיכה העירייה וטענה, כי היא אין בהחתמת האצבע על שעון הנוכחות פגיעה בפרטיות וכי היא אינה מנהלת כל מאגר ביומטרי שהוא ולפיכך נטל הראייה להוכיח שלא כך הוא הדבר, חל על המערערות.
30. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל מתבקש בית הדין הנכבד לדחות את הבקשה.

בנימין סעדון, עו"ד
ב"כ המשיבה 1